

מדות הראיה
מדות הראיה
מדות הראיה

1

1

(1)

ויוסי משנתא (על פי בראשית רבה, טה), שהראו את הצפון בלבבם במסירות נפש נפלאה, ומה שהיה בסוף היה גם כן בתחלה, אלא שכסה אותו ההמא החיצונה שבאה מהשפעתם המסאבה של הגוים אשר לא ידעו את ד' ובשמו לא קראו, אשר אכלו את יעקב ואת נוהו השמו (על פי ירמיהו י, כה). "לא כאלה חלק יעקב כי יוצר הכל הוא, וישראל שבת נחלתו ד' צבאות שמו" (שם י, טז).

האמנה האלהית הגדולה אשר בלב ישראל, אין לה ערך ולא דגמה ולא משל. ואפלו האפיקורסות

הישראלית היא מלאה אמנה וקדשה הרבה יותר מכל האמונות של כל הגוים כלם. ואף על פי שהיא מבטאת דברים של קלות ראש ושל כפירה, בתוכיות הנשמה יש אור אלהים של דבקות ושל צמאון לאלהים חיים אל אלהי ישראל עד לכדי מסירות נפש. "נרח את ריח בגדיו" (בראשית כז, כז), אל תקרי 'בגדיו' אלא בוגדיו" (סנהדרין לו, א), כגון יקים איש צורות

מדות הראיה

- 2) ריש לקיש אמר מהכא (שיר השירים ו, ז) כפלח הרמון רקתך אפילו ריקנין שבר מלאין מצות כרמון ר' זירא אמר מהכא (בראשית כז, כז) וירח את ריח בגדיו אל תיקרי בגדיו אלא בוגדיו

Reish Lakish says that the source to rely on them not to transgress is from here: "Your temples [*rakkatekh*] are like a pomegranate split open" (Song of Songs 6:7), which teaches that even the empty people [*reikanin*] among you are as full of mitzvot as the pomegranate is full of seeds. **Rabbi Zeira** says that the source is from here: The verse states concerning the occasion when Isaac blessed Jacob: "And he smelled the smell of his garments, and blessed him, and said: See, the smell of my son is as the smell of a field that the Lord has blessed" (Genesis 27:27). Do not read "his garments [*begadav*]"; rather, read: His traitors [*bogedav*], meaning that even traitors and sinners among the Jewish people have qualities "as the smell of a field that the Lord has blessed."

Another interpretation: *He smelled the fragrance of "בגדיו" and blessed him*; this refers to people like Yosef MiShisa and Yakum Ish Tzroros.^[332] יוסף משישא, בשעה — The story of Yosef MiShisa will now be presented: At the time that the enemies of Israel desired to enter the Temple Mount to loot and destroy the Temple, אמרו יבנס מהם ויבנס תחלה — they said, "Let one of

them (i.e., a Jew)^[333] enter and through one of them let the Temple's desecration begin."^[334] אמרו ליה: על ומה דאת מטיק — They said to [Yosef],^[335] "Go up to the Temple, and whatever you take out is yours to keep."^[336] נכנס ודוציא מנורה — He entered the Temple and took out the golden Menorah. אמרו לו: אין דרכו של הדיוט להשתמש בזה — They said to him, "It is not the way of a commoner to use this vessel."^[337]

אמר לו: רמי סוסאי דארבך מרי נחמי — Rather, go up a second time and whatever you take out is yours to keep. — ולא קיבל — But he did not accept it upon himself.^[338] אמר רבי — פנחס: נתנו לו מכס ג' שנים ולא קיבל עליו — R' Pinchas said: They offered to give him the right to collect taxes for three years if he would go back in^[339] but he did not accept it upon himself. — אמר: לא ריי שהקעסתי לאלהי פעם אחת אלא שאבקעסנו פעם שניה — He said, "Is it not enough for me that I angered my God once?! Shall I rather anger Him a second time?!" מה עשו לו, נתנו — What did they do to him for his refusal? They placed him on a carpenter's bench^[340] and they were sawing his body. הנה מצוה ואומר: ווי איז אוי שהקעסתי — He was crying out and saying, "Woe! Oh! Oh! That I angered my Creator!"^{[341](A)}

The story of Yakum Ish Tzroros:

— ויקום איש צרורות היה בן אחותו של רבי יוסי בן יועזר איש צרידה — And Yakum Ish Tzroros was the son of the sister of R' Yose ben Yoezer Ish Tzereidah. — והנה רבי סוסאי בשבתא, אזל קומי שריהא — Once he was riding a horse on the Sabbath, and a beam to be used to hang his uncle, R' Yose ben Yoezer, was

passed before him.^[342] אמר לו: רמי סוסאי דארבך מרי נחמי — [Yakum] said to [R' Yose], "See my horse that my master has given me to ride and see your horse" — אמר לו: אמך בך — [R' Yose] said to [Yakum], "If such pleasantness and serenity (as you enjoy) is granted by God to those who anger Him,^[345] how much more so will it be granted to those who fulfill His will!" — אמר לו: עשה ארם רצוני — [Yakum] said to [R' Yose], "Did any man fulfill His will more than you?" — אמר לו: ואם בך לעושי רצוני קל חומר — [R' Yose] said to [Yakum], "And if such hardship (as I am to be exposed to) is meted out to those who fulfill His will,^[347] how much more so will it be meted out to those who anger Him!"^[348] — נכנס בו הדבר בארס של עקנא — The words of R' Yose penetrated [Yakum] like the burning venom of a snake.^[349] — הלך וקיים בעצמו ארבע מיתות בית דין סקילה שריפה הרג וחנק — So he went and performed on himself the four methods of execution administered by Rabbinical court: stoning, burning, beheading, and strangulation.^[350] — מה עשה הביא קורה נעצה בארץ — What did he do to accomplish this? He brought

סוסאי נחמי רבי יוסי

צריד לידע נאמנה, כי אף מי שדעתו קצרה בדיעת ה', ואין לו לב להבין בגדולת איך-סוף ברוך-הוא.

להוליד ממנה דחילו ורחימו אפילו במוחו ותבונתו לבד,

to produce, through meditation, a fear and love even in his mind and understanding alone—how much more so is he unable to produce a vibrant, fervent love and fear:

אף-על-פי-כן, קרוב אליו הדבר מאד לשמור ולעשות כל מצות התורה ותלמוד תורה כנגד כולן,

בפיו ובלבבו ממש, מעומקא דלבא, באמת לאמיתו, בדחילו ורחימו

שהיא "אהבה מסומרת" שבלב כללות ישראל, שהיא ירושה לנו מאבותינו

1)

5:4 Our forefather Avraham was tested with ten trials. Why does this *mishnah* refer to Avraham as our forefather whereas the previous *mishnah* did not use this title? "A righteous man goes with perfection, fortunate are his children after him" (*Mishlei* 20:7). The righteous man will make an intensive effort to perfect a character trait. Once he succeeds, he bequeaths this trait to his children. For them it is a latent talent which needs but minor effort to blossom. The purpose of Avraham's ten trials was to pave the road for his children's Divine service.¹⁴

Even the simplest, unlearned Jew is willing to sacrifice his life *al kiddush Hashem* to sanctify Hashem. We inherited this talent from Avraham, who himself was thrown into a fire as a consequence of his faith. Our willingness to abandon family and friends and move to the Holy Land is derived from לך לך, Avraham's trial of leaving home and moving to the Holy Land.

(2)

ליקוטי מוהר"ן, תנינא מ"ח:ב'

ודע, שהאדם צריך לעבר על גשר צר מאד מאד, והכלל והעקר – שלא יתפחד כלל:

Likutei Moharan, Part II 48:2

3)

ליקוטי הלכות, יורה דעה, הלכות גילוח ג' ט"א'

העקר בעבודת ה' שלא יתפחד האדם כלל, וכמו שאמר רבנו, זכרוננו לברכה, שבעולם הזה האדם צריך לעבר על גשר צר מאד, והעקר הוא שלא יתפחד האדם כלל, ועקר ההתחזקות לעבר על הגשר צר בשלום בלי פחד הוא האמונה הקדושה כנ"ל.

4)

Children Are Naturally Idealistic

The purity of a child contains within it universal purity. The desire for a life of natural purity pulsates within a child without any dirt or contamination. The holy expression of a pure child includes within it the most powerful and clear spark of the idealism of life. And through this holy expression, it is able to bring the life of the world to its actualization. Therefore, "the world is sustained on the breath of children" (*Shabbat* 119b). (SK 6:284)

The thoughts of faith, the illuminating awareness of Divine greatness, the relationship to God, the certainty of God, the depth of purity and honesty; these are all qualities of a child....

(SK 2:258)

חיי שרה (1)

כג א ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע
שנים שני חיי שרה: ב ותמת שרה בקרית ארבע

The idealism of youth quite often shines through the eyes of the graybeard. In fact, great people are sometimes great children. They are rich and multitalented because of their age; they are beautiful because of their honesty and sincerity. Sarah was concurrently seven, twenty, and a hundred years old. She was simultaneously very old and very young, representing the aged, the adult, and the child.

4

65

שבת דף כא

פרק שני

במה מדליקין

עין איה

(2

יב. וכשגברו בית חשמנאי ונצחום, בדקו ולא מצאו
אלא פך אחד של שמן שהיה מונח בחותמו של כה"ג,
ולא היה בו אלא להדליק יום אחד, ונעשה בו נס והדליקו
ממנו שבעת ימים. טומאת השמנים, השחתת המדות והדיעות,
שבאה למחנה ישראל מסבת התגברות היונים ושלטונם, היא

הצרה היותר איומה הנוגעת עד נפש האומה. זאת היא אמנם
ממפלאות תמים דעים, שאם הדיעות המסתעפות מן עומק יסוד
התורה, אחדות השם יתברך ואמונתו, נפגמו מתגרת עול יונית,
הנה כשם שהכהן הכללי שבעם ד' הוכן להורות חוקי ד'
ומשפטיו, להראות בפועל תוכן של חיים קדושים וטהורים למען
היות למופת לעם כולו, כן יש בכל אדם מישראל צד כהונה,
מפני שבכללם המה ממלכת כהנים וגוי קדוש. התשוקה
הפנימית, לקדושת החיים ולדעת התורה וללכת בדרכיה, היא
גנוזה בעומק הלב הישראלי.

(3

שמונה קבצים א:שנא

2 אנו צריכים תמיד להתחיל מראש, מראשית המחשבות של הילדות, לבררם ולזככם, ולהוציא את הטוב
והאור שבהם בטהור ואומץ. אין לנו לזלזל במחשבות הפשוטות, הן הן עומדות לנו להאיר את דרכנו יותר
4 מכל המחשבות שאנו מדמים שהן רמות ונשגבות.

We must constantly start from our beginning,
from the earliest thoughts of our childhood,
clarifying them and refining them;
and extracting, with purity and courage,
the goodness and the light that is within them.

We must not belittle simple thoughts:

actually these very thoughts stand ready to illuminate our paths
more than all those thoughts that we imagine to be lofty and exalted.